

Tuica noastră, cea de toate-accizele

Descriere imagine:
Cazan cu tuica

Micii producatori de tuica, palinca sau rachiu din fructe vor fi obligati, în continuare, la plata a accizei pentru alcool, desi Ministerul Agriculturii a propus Finantelor eliminarea taxei pentru productia de pâna la 400 de litri si aplicarea unui cote de numai 50% din acciza la cantitatile între 400 si 1.000 de litri, precum si simplificarea procedurilor de autorizare a cazanelor.

Codul Fiscal în vigoare de la 1 ianuarie 2007 stabileste ca, pentru cantitatea de maxim 50 de litri de alcool pur destinata consumului propriu al unei gospodarii individuale, acciza datorata statului reprezinta 50% din cota standard a accizei aplicata alcoolului etilic, adica 375 de euro pe hectolitrul de alcool pur, iar pentru tot ce depaseste 50 de litri, acciza datorata este de 750 de euro pe hectolitrul.

Noul Cod Fiscal si normele de aplicare ale acestuia împart producatorii de tuica în cei care produc pentru consumul propriu, adica "gospodarii individuale", si cei care produc si pentru vânzare, acestia din urma având obligatia sa se înregistreze ca "antrepozitari fiscali".

Finantele fac excese în favoarea productiei la negru

Ca acest sector trebuie reglementat este un lucru acceptabil, reglementarea excesiva pusa în teorie de marea Finantelor din România este, însa, cu totul alt lucru. Cei care au elaborat aceste norme n-au luat, probabil, în considerare, impactul social pe care l-ar putea avea accizarea bauturilor traditionale, deoarece în tara noastră sunt foarte multe zone pomicole unde oamenii traiesc, în mare parte, din vânzarea tuicii si nici ca orice masura de constrângere prea stricta va fi, pâna la urma, ineficienta.

Mai mult, excesul de zel al acestor legiuitori n-a tinut cont nici de faptul ca în UE productia de alcool t raditional este ori scutita de taxe, ori, culmea, este subventionata.

Desi înregistrarea si autorizarea micilor producatori de tuica trebuia finalizata, sunt judete unde nici un p roducator traditional nu s-a autorizat la administratia financiara ca antrepozitar fiscal. De teama noilor reguli, proprietarii cazanelor de tuica sunt tentati, mai degraba, sa-si ascunda alambicurile, ca pe vremuri, sau sa renunte la ele, decât sa se conformeze si sa plateasca taxele.

Daca producatorii mai mari au, totusi, varianta atestarii produselor ca fiind traditionale, pretul cu care ar trebui sa vânda tuica pentru a-si recupera toate cheltuielile, inclusiv accizele, este atât de mare încât înde parteaza cumparatorii.

Mai mult, în conditiile în care oamenii se tem de lege, dar o parte dintre acestia nu vor sa renunte la în delectnicirea lor, e foarte probabil ca vor produce si vor vinde tuica pe ascuns, ca se vor pâri unii pe altii au toritatilor, a caror indulgenta va fi cumparata exact cu obiectul contrabandei, iar statul va pierde bani.

De la palinca la? sifon

Zoltan Balogh, de 47 de ani, din Simleul Silvaniei, judetul Salaj, a produs palinca pâna la începutul ac estui an. A cumparat în 1999 ferma agricola unde se facea pe vremuri tuica de Zalau. Cele cinci cazane d e 500 de litri si butoaiele de stejar pentru cincizeci de mii de litri de palinca vor ramâne de-acum încolo go ale. Legislatia actuala si nivelul crescut al accizei l-au determinat sa renunte la productia de palinca.

Daca pâna acum palinca se vindea cu 10 lei litrul, noile taxe îl obliga pe producator sa creasca pretul as tfel încât, pentru a obtine un profit de aproximativ 30 la suta, trebuie sa vânda litrul de palinca cu 30 de lei . ?Am avut un client din Statele Unite care a vrut sa cumpere de la noi o suta de mii de litri de palinca, în sa a renuntat în momentul când a aflat cât costa cu toate taxele?, ne-a spus Zoltan Balogh. În plus, a contin uat acesta, ?este plin de controale, începând de la Garda Financiara, Politie si pâna la

Directia Agricola, iar amenzile sunt de la 50 de milioane în sus si se gaseste întotdeauna ceva în ner egula.?

Nedumerirea omului este legata de faptul ca în timp ce în alte tari europene micii producatori de bauturi tr aditionale sunt sprijiniti de stat, la noi li se pun bete în roate si nu sunt ajutati nici sa produca, nici sa-si p romoveze produsele în strainatate.

?De ce Scotia vrea ca whiskey-ul scotian sa ajunga peste tot în lume, iar noua ni se pun taxe peste taxe si tot felul de conditii care fac producatorii sa renunte? Palinca noastra de prune are cautare; am vândut în Ge rmania, Italia, chiar si Australia, însa cu pretul acesta n-o sa se mai cumpere ?, spune Balogh.

Trist, dar adevarat, Zoltan Balogh spune ca în conditiile actuale productia de palinca nu mai renteaza, i ar ca sa poata sa ofere totusi ceva de lucru oamenilor care pâna nu demult munceau la palincarie, a t recut pe productia de... sifon.